

# МАТЕМАТИКА 3 - Теорема 1.9.3

Драган Ђорић

---

## Садржај

<b>1</b>	<b>Егзистенција и јединственост решења</b>	<b>1</b>
<b>2</b>	<b>Теорема 1.9.3 (стр.36-37)</b>	<b>2</b>
<b>3</b>	<b>Напомене</b>	<b>3</b>

---

За детаљнији и прецизнији доказ Теореме 1.9.3 потребно је тврђење о условима за егзистенцију и јединственост решења хомогене линеарне диференцијалне једначине другог реда

$$y'' + p(x)y' + q(x)y = 0 \quad (1)$$

са задатим почетним условима  $y(x_0) = a_0$  и  $y'(x_0) = a_1$ .

## 1 Егзистенција и јединственост решења

**Теорема 1.** *Диференцијална једначина*

$$y'' = f(x, y, y') \quad (2)$$

са почетним условима  $y(x_0) = a_0$  и  $y'(x_0) = a_1$  има у некој околини тачке  $x = x_0$  јединствено решење ако су испуњени следећи услови:

1. функција  $f : \mathbb{R}^3 \rightarrow \mathbb{R}$  је непрекидна у околини тачке  $(x_0, a_0, a_1)$ ,
2. за функцију  $f$  важи Липшицов<sup>1</sup> услов у односу на други и трећи аргумент те функције, односно за неку константу  $M \in \mathbb{R}$  и произвољне тачке  $(x, u_1, u_2)$  и  $(x, v_1, v_2)$  из неке околне тачке  $(x_0, a_0, a_1)$  важи

$$|f(x, u_1, u_2) - f(x, v_1, v_2)| \leq M(|u_1 - v_1| + |u_2 - v_2|) \quad (3)$$

---

<sup>1</sup>Rudolf Lipschitz (18321903) - немачки математичар

Ако парцијални изводи  $f'_{u_1}$  и  $f'_{u_2}$  постоје и ако су ограничени у некој околини тачке  $(x_0, a_0, a_1)$ , тада је Липшицов услов (3) испуњен, при чему константа  $M$  може да буде било које горње ограничење за те парцијалне изводе.

У случају једначине (1) коју можемо да напишемо у облику (2) као

$$y'' = -q(x)y - p(x)y' = f(x, y, y') \quad (4)$$

имамо да је  $f'_y = -q(x)$  и  $f'_{y'} = -p(x)$ . Уколико претпоставимо да су функције  $p$  и  $q$  непрекидне на  $[a, b]$ , тада су парцијални изводи  $f'_y$  и  $f'_{y'}$  ограничени на  $[a, b]$  (својство непрекидних функција на одсечку - Математика 1), па је Липшицов услов испуњен за функцију  $f$ .

Према томе, једначина (1) са произвољним почетним условима (према Теорему 1) има јединствено решење у некој околини тачке  $x_0 \in (a, b)$  ако су функције  $p$  и  $q$  непрекидне на  $[a, b]$ .

## 2 Теорема 1.9.3 (стр.36-37)

**Теорема 2.** *Ако су  $y_1$  и  $y_2$  линеарно независна решења диференцијалне једначине (1) у којој су функције  $p$  и  $q$  непрекидне на  $[a, b]$ , тада је*

$$W(x) = \begin{vmatrix} y_1 & y_2 \\ y'_1 & y'_2 \end{vmatrix} \neq 0 \quad (5)$$

за свако  $x \in (a, b)$ .

Доказ. Претпоставимо супротно, да је  $W(x_0) = 0$  за неко  $x_0 \in (a, b)$  и претпоставимо да су  $\alpha$  и  $\beta$  две константе за које важи  $(\alpha, \beta) \neq (0, 0)$  и

$$\begin{aligned} \alpha y_1(x_0) + \beta y_2(x_0) &= 0 \\ \alpha y'_1(x_0) + \beta y'_2(x_0) &= 0. \end{aligned} \quad (6)$$

Такве константе постоје јер хомоген систем (6) (по  $\alpha$  и  $\beta$ ) има детерминанту  $W(x_0)$  која је једнака нули (постоје нетривијална решења).

Функција  $y(x) = \alpha y_1(x) + \beta y_2(x)$  (линеарна комбинација решења  $y_1$  и  $y_2$ ) је такође решење једначине (1), при чему је (због (6))

$$y(x_0) = \alpha y_1(x_0) + \beta y_2(x_0) = 0, \quad y'(x_0) = \alpha y'_1(x_0) + \beta y'_2(x_0) = 0.$$

Дакле, решење  $y$  задовољава почетне услове  $y(x_0) = y'(x_0) = 0$ .

Међутим, исте ове почетне услове испуњава и тривијално решење једначине (1). Како су за једначину (1) испуњени услови

егзистенције и јединствености решења у околини тачке  $x_0$  (јер су  $p$  и  $q$  непрекидне функције), то је и  $y$  тривијално решење ( $y(x) = 0$  за свако  $x \in (a, b)$ ). Другим речима, добили смо да за  $(\alpha, \beta) \neq (0, 0)$  важи

$$\alpha y_1(x) + \beta y_2(x) = 0, \quad x \in (a, b),$$

а то значи да су решења  $y_1$  и  $y_2$  линеарно зависна.

С обзиром на то да смо добили закључак који је супротан услову у теореме (да су  $y_1$  и  $y_2$  линеарно независна решења), претпоставка  $W(x_0) = 0$  није одржива, односно важи  $W(x) \neq 0$  за свако  $x \in (a, b)$ .

Тиме је теорема у потпуности доказана.

### 3 Напомене

1. Ако су  $y_1$  и  $y_2$  линеарно зависне функције на  $(a, b)$ , тада је  $W(x) = 0$  за свако  $x \in (a, b)$  (што се лако види јер је  $y_2 = cy_1$ ) независно од тога да ли су  $y_1$  и  $y_2$  решења једначине (1).
2. Ако су  $y_1$  и  $y_2$  линеарно независне функције које нису решења једначине (1), својство (5) из Теореме 2 не мора да важи. На пример, функције

$$y_1(x) = \begin{cases} (x-1)^2, & x \in (0, 1] \\ 0, & x \in (1, 2) \end{cases} \quad y_2(x) = \begin{cases} 0, & x \in (0, 1] \\ (x-1)^2, & x \in (1, 2) \end{cases}$$

су линеарно независне (из претпоставке  $\alpha y_1 + \beta y_2 = 0$  следи да је  $\alpha = \beta = 0$ ), при чему је  $W(x) = 0$  чак за свако  $x \in (0, 2)$ .

3. Својство (5) је карактеристично за линеарно независна решења једначине (1) - оно је потребан (непходан) услов независности два решења једначине (1). Међутим, из 1. следи да су решења  $y_1$  и  $y_2$  једначине (1) независна ако за неко  $x_0 \in (a, b)$  важи  $W(x_0) \neq 0$ . Из Теореме 2 тада закључујемо да је  $W(x) \neq 0$  за свако  $x \in (a, b)$ . Према томе, услов (5) је потребан и довољан за линеарну независност решења  $y_1$  и  $y_2$  једначине (1) у којој су функције  $p$  и  $q$  непрекидне на  $[a, b]$ .